

GOIGS a
SANTA
que es venera
de l'ESTANY

lloança de
MARIA
a la parròquia
Bisbat de Vic

Puix de Déu sou tant amada,
preserveu-nos de tot dany;
*Sigueu la nostra advocada,
Verge Santa de l'Estany.*

Déu Etern us ha escollida
i l'Arcàngel heu cregut;
vostre si treurà florida
resplendent de celsitud.
L'Esperit que us ha ombrejada
farà néixer el diví Tany.

Nit de goig, Betlem fulgura
quan Jesús de Vós és nat,
sou la Mare intacta i pura
del Mesies esperat.
Nostra raça és honorada,
Déu de l'home es fa company.

Un estel el camí els mostra
als tres Reis de l'Orient
i confessen el Fill vostre
Déu i Home Omnipotent.
A Jesús, o Mare amada,
tota glòria li pertany.

Al·leluia. Tothom canta
a Jesús ressuscitat.
El cor vostre, Mare santa,
llum de Pasqua l'ha inundat.
La nit vostra és feta albada,
s'ha allunyat el dol i el plany.

Quina joia pels fills d'Eva,
i quin goig pel vostre cor
quan Jesús al cel s'eleva
ple de glòria i esplendor.
La nissaga esclavitzada
veu trencat el seu parany.

Al Cenacle amb Vós, Maria,
els apòstols s'han unit
i heu rebut amb alegria
els set dons de l'Esperit.
Tota llengua era parlada,
del país i de l'estrany.

Dalt del cel Déu us honora,
goig suprem que Vós sentiu;
de la terra i cel, Senyora,

us corona Emperatriu.
De la glòria sospirada
Vós en sou el viarany.

Feu que fruiti amb benaurança
tota entranya que es consum
suplicant amb l'esperança
de portar un fill a la llum.
Quan veurà l'hora esperada
vetlleu Vós el seu afany.

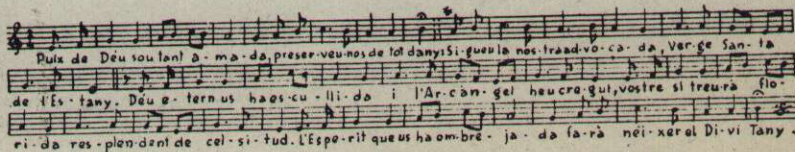
Que la llei de l'Evangeli
sigui tot el nostre encís;
la mala herba mai n'arrel
en les llars d'aquest país.
Beneiu nostra sembrada
que ens és vida durant l'any.

TORNADA

Puix de Déu sou tant amada
preserveu-nos de tot dany;
*Sigueu la nostra advocada,
Verge Santa de l'Estany.*

☩ *Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu.* ☩ *Perquè siguem dignes ds les promeses de Crist*

PREGUEM. *Us supliquem, Senyor Déu, que concediu als vostres servents de poder fruit sempre d'una bona salut espiritual i corporal; i per la intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, prop vostre, al cel, allibereu-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la joia eterna. Per Crist Senyor nostre. Ame.n.*

AMB LICÈNCIA

Facsimil - Original 31,2. 21,8

"Amics del Romànic" - Excursió a Santa Maria de l'Estany.

DATES HISTORIQVES DE L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE L'ESTANY

- 990. Senfred de Gurb dóna l'església de l'Estany a la Seu de Vic.
- 1080. Es fundat el monestir de canonges de Sant Agustí.
- 1133. El dia 3 de novembre fou consagrada l'església per l'Arquebisbe de Tarragona, S. Oleguer, i els bisbes de Vic, Ramon, i el de Girona, Berenguer.
- 1242. Sant Bernat Calvó, bisbe de Vic, publica un decret a favor de l'església de l'Estany.
- 1264. El Monestir és erigit definitivament en Abadia essent el primer abat en Ferrer de Calaf.
- 1375. La Comunitat consta de dotze canonges i dotze beneficiats.
- 1448. El dia 24 de maig un terratrèmol enderroca les voltes i el campanar de l'església.
- 1451. Obres de restauració.
- 1690. Es construeixen els contraforts. Arrevosament barroc de l'església i falsa volta de maó sota els arcs ogivals del segle XV.
- 1775. Extinció de la Comunitat i l'església passa a ser parròquia.
- 1966. El dia 12 de setembre comença la restauració tornant a l'església la seva fisonomia romànica. Obra de la Diputació de Barcelona.
- 1970. El dia 9 d'abril, Dom Cassià, abat de Montserrat, consagra l'altar. Posà en el sepulcre relíquies, entre altres, de Sant Bernat Calvó.
- 1970. El dia 12 d'abril, Ramon, bisbe de Vic, beneí l'església romànica reconstruïda i la inaugurà.

Com en tots els santuaris singularment marians, en els que l'atracció exercida per la veneració a una imatge amb invocacions senyalades, també Santa Maria de l'Estany té un lloc en la literatura popular representada per les cobles que eren cantades pels fidels, destinades a la lloança de la Verge i a obtenir la seva intercessió.

La decadència de l'Estany, després de la seva nomenada com a monestir, deu ésser la causa de l'escassetat dels Goigs i de la manca de varietats que segurament prou degué abundar en èpoques anteriors. En la forma coneguda, corrent en les edicions del segle passat, els Goigs de l'Estany, es redueixen a les estrofes típiques destinades a cantar els set goigs de la Verge Maria, en la seva Anunciació, en el Naixement del Senyor, en l'Adoració dels Reis, en la Ressurrecció de Jesús, en l'Ascensió al cel, en la vinguda de l'Esperit Sant, i en la gloriosa Assumpció de Maria, sense altra particularitat que la d'una estrofa final, per a reclamar l'advocació especial posada en la seva imatge, consistent en el patrocini per a les dones estèrils i l'ajuda en l'infantament. Solen anar encapçalats amb un gravat que vol recordar el cambró del retaule, dintre el qual apareix la imatge abillada amb túnica i mantell acampanats, corona imperial aureolada, posada sobre una peanya que duu dues testes d'àngels alades al costat del monograma de Maria.

EDUARD JUNYENT, PREV.

"AMICS DEL ROMÀNIC"

Excursió a Santa Maria de l'Estany.

368